

අවයතානුපසන්නා සුතතං

එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා සාවකීයං විහරති පුබ්බාරාමෙ මිගාරමාතු පාසාදෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා තදුහුපොසපේ පනතරසෙ පුණ්ණිය පුණ්ණමාය රතතියා භික්ඛුසංඝපටිච්චිතො අබෙහාකාසෙ නිසිනො හොති. අඵ ඛො හගවා තුණ්හීහුතං තුණ්හීහුතං භික්ඛුසංඝං අනුච්චොකෙඤා භික්ඛු ආමනෙති.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, තුසලා ධම්මා අරියා නියායානිකා සම්මොධ ගාමීනො, තෙසං වො භික්ඛවෙ, තුසලානං ධම්මානං අරියානං නියායානිකානං සම්මොධ-ගාමීනං කා උපභිසා සවණායාති. ඉති වෙ භික්ඛවෙ, පුච්ඡිතාරො අසසු තෙ එවමස්ස චිච්ඡියා: යාවදෙව අවයතානං ධම්මානං යථාහුතං ඤාණායාති,

කිංඤ්ච අවයතං වදෙථ:

ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො'ති අයමෙකානුපසන්නා, අයං දුක්ඛ-නිරොධො, අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපද'ති අයං දුතියානුපසන්නා. එවං සමා අවයතානුපසන්නො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො අසමත්තස්ස ආතාපිතො පභිතත්තස්ස විහරතො ඒතතං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛං දීවෙඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීතාති. ඉදමචොව හගවා ඉදං චන්ධා සුගතො අථාපරං එතදචොව සඤා:

727 යෙ දුක්ඛං නප්පජානාති අථො දුක්ඛස්ස සමභවං
යත්ඵ ව සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ච මඤ්ඤං න ජානන්ති දුක්ඛුපසමගාමිනං.

ද්වයතානුපසාදනා සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසනලදී: එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර පූච්චාරාම නම් මිහිරිමාතෘපාසාදයෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සඳපිරුණු පුණුරැසි පොහෝලත් එදවස රාත්‍රියෙහි බික්සහුන් විසින් පිරිවරණලද්දහු අබවස්හි වැඩහුන්සේක. එසඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අතිශයින් තුෂ්ණිමාන වූ භික්ෂුසඬකයා අනුවිලොකන කොට මහණුන් ඇමැතුන:

මහණෙනි, අනවදාන වූ ආයාචි වූ නිරියාණයට හිතවැ වැටෙන (අර්හත්‍ය සඬකාන) සඬොධිය එළවනසුලු යම් (සජන්ත්‍රි-ශද්බොධිපාක්ෂික නොහොත් පයාචි සඬකාන) ධර්ම කෙනෙක් වෙත් ද, අනවදාන වූ ආයාචි වූ නොයාචික වූ සඬොධියට පමුණුවනසුලු එ ධර්මය අසනු නොපට කවර ප්‍රයෝජනයක් ඇද්ද'යි (කුමට නෙපි ඒ දහම් අසවු ද යි) මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, ඔහු මෙසේ (ප්‍රත්‍යක්ෂරමුඛයෙන්) කියැයුතු වන්නාහ: (ලොකික-ලොකොක්කර විසින්) ද්විවිධ කොට දක්වනලද ධර්මයන්ගේ ම යථාමාන (අවිපරිත) ඥානය සඳහාය'යි.

කවරක් නම් අමයන යි කියවු ද යත්:

මෙ පඤ්චස්කන්ධය දුක යැ, මෙ අෂ්ටශතතෘෂ්ණාවිවර්තය දු:බසමුදය යැ යන මෙ එක් අනුපසාදනයෙකැ. මෙ දු:බනිරොධය යැ, මෙ දු:බනිරොධගාමීනීපටිපද යැ යන මෙ දෙවන අනුපසාදනා යි. මහණෙනි, මෙසේ මනා කොට ද්වයධර්මයන් සුතපුතා දක්නාසුලු අප්‍රමක්ඛ වූ කෙලෙස්වන වැර ඇති කාය ජීවිත දෙක්හි නිරපෙක්ෂක වැ වාසකරණ භික්ෂු විසින් ඉහාත්මයෙහි ම අර්හත්වය හෝ (සුනාර්භව වශයෙන් ගතයුතු) ස්කන්ධශෙෂයක් ඇතිවත් ම අනාගාමිභාවය හෝ යැ යන ද්විධඵලයන්ගෙන් අන්‍යතර එලයෙක් කැමැතිවිය යුතු ය යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක. සුගත වූ ශාක්‍යාන් වහන්සේ මෙය වදාරා යලිත් අන්‍ය වූ තෙල ගාථා ද වදාළසේක:

727. යම් මහණ කෙනෙක් පඤ්චස්කන්ධදු:බස නො දනිත් ද, වැලිත් එ දු:බයාගේ සමුදයත් නොදනිත් ද, යම් නිව්ඤාණයෙක්හි සච්ඡිකාරයෙන් නිරවශෙෂ කොට දු:බ නිරොධය වේ නම් එ නිවන හා දු:බොපශමයට යන එ මාර්ගයන් නො දනිත් ද,

728 වෙනොවිමුත්තිනිනා තෙ අපො-පඤ්ඤවිමුත්තියා,
අභබ්බං තෙ අත්තකිරියාය තෙ වෙ ජාතිජරුපගා.

729 යෙ ව දුක්ඛං පජානන්ති අපො දුක්ඛස්ස සමභවං,
යත්ථ ව සබ්බසො දුක්ඛං අපසසං උපරුජකිති,
තඤ්ඤ මඤ්ඤං පජානන්ති දුක්ඛුපසමගාමිනං.

730 වෙනොවිමුත්තිසමපන්නා අපො පඤ්ඤවිමුත්තියා,
භබ්බං තෙ අත්තකිරියාය න තෙ ජාතිජරුපගාති.

සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙන සමමා ආයතනානුපසන්නාති ඉති වෙ
භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤතාරො අඤ්ඤ සියාතිසපු වචනියා, කථඤ්ඤ සියා: යං කිඤ්ඤි
දුක්ඛං සමෙහාති. සබ්බං උපධිපච්චියාති, අයමෙකානුපසන්නා.
උපධිනං තෙව අසෙසවීරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං
දුතීයානුපසන්නා. එවං සමමා -පෙ- අපා පරං එතදවොච සත්ථා:

731 උපධිතිධානා පභවන්ති දුක්ඛා
යෙතෙවී ලොකස්මිං අනකරුපා,
යො වෙ අවිඤ්ඤා උපධිං කරොති,
පුනපුනං දුක්ඛමුපෙති මජ්ඤ,
තස්මා පජානං උපධිං න කඨිරා
දුක්ඛස්ස ජාතිපභවානුපසන්නි'ති.

සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙන සමමා ආයතනානුපසන්නාති, ඉති වෙ
භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤතාරො අඤ්ඤ සියාතිසපු වචනියා. කථඤ්ඤ සියා: යං කිඤ්ඤි
දුක්ඛං සමෙහාති, සබ්බං අවිජ්ජාපච්චියාති අයමෙකානුපසන්නා. අවිජ්ජාය
තෙව අසෙසවීරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතීයානු-
පසන්නා. එවං සමමා -පෙ- අපා පරං එතදවොච සත්ථා:

728. (අර්හත්චළසමාධිසඤ්චාන) වෙනොච්චුක්ඛියෙන් පිරිහුනු වැලි ප්‍රඥවිමුක්ඛියෙත්‍යු භීත වූ ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට අභව්‍ය වෙති, එකාත්තයෙන් ඔහු ජාතියට හා ජරාවට පැමිණියාහුය. (ජාතිජරායෙන් නො මිදුනාහු වෙති යේ යි.)

729. යම් මහණ කෙනෙකුත් උඤ්චකඤ්චදුඃඛය තත්වූ පරිදි දනිත් ද වැලි එ දුඃඛයාගේ සමුදයත් දනිත් ද, යම් නිවනෙක්ඛි සච්චුකාරයෙන් අශෙෂ කොට දුඃඛය නිරොධයට යේ නම් එය ද, දුඃඛව්‍යුපශමයට යන එ මාභිසත්‍යයත් තත්වූ පරිදි දනිත් ද,

730. (අර්හත්චළසමාධි) විතභවිමුක්ඛියෙන් සමන්වාගත වූ ද, වැලි (අර්හත්චළ) ප්‍රඥවිමුක්ඛියෙන් සමන්වාගත වූ ද ඔහු වර්තදුඃඛය කෙළවර කරණු සඳහා භව්‍ය වෙති, ඔහු එකාත්තයෙන් ජාතිජරාවට නො යන්නාහු වෙතැ'යි.

ඉදින් මහණෙනි, “අත්‍ය පයඝායෙකිත්‍යු සමයග්ද්වයතානුද්ධිනායෙක් වන්නේ දු'යි මෙසෙයින් පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, 'වන්නේය'යි කියැයුතු වෙත්, කිසෙයින් වෙය යත්: යම් කිසි වර්තදුඃඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක (සාසුචකර්මසඤ්චාන) උපධිප්‍රත්‍යයෙන් වේ යන මේ එක් අනුද්ධිනායෙක, එ උපධිනගේ ම අශෙෂවීරාගනිරොධයෙන් වර්තදුඃඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැ'යි යන මෙ ද්විතීයානුද්ධිනා වෙයි, මෙසෙයින් සමයග්ද්වයතානුද්ධිනා වේ යයි... වැලි ශාක්‍ෂාන් වහන්සේ අත්‍ය වූ ද තෙල ගාථා වදළහ:

731. ලොවැ අනෙකසිරූප වූ යම් දුඃඛයෝ වෙත් නම්, ඔහු සාසුචකර්ම සඤ්චාන උපධිනිදනයෙන් උපදනාහ. යම් අවිද්‍යාගතයෙක් එකැතින් සාසුචකර්ම කෙරේ නම්, එ මඤ්චාඤ්ච පුනපුනා සසරදුකට මැ එයි. එහෙයින් සමයක්ප්‍රඥයෙන් දන්නේ වර්තදුඃඛය ජාතිප්‍රභව යයි දක්නේ සාසුචකර්ම නො කරන්නේ යයි.

ඉදින් මහණෙනි, ‘අත්‍යවූත් පයඝායෙකින් සමයග්ද්වයතානුද්ධිනා වේ දු'යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, 'වන්නේය'යි කියැ යුතු වෙත්. කෙසෙයින් වන්නේයැ යත්: යම් මැ කිසි වර්තදුඃඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම (භවගාමී කර්මසමිභාරය පිළිබැඳි) අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙනැයි යන මෙ එක් අනුපසුකායෙක. අවිද්‍යාවගේ මැ අශෙෂවීරාගනිරොධයෙන් වර්තදුඃඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැ'යි යන මෙ ද්විතීය වූ අනුපසුකා යි. මෙසේ සමයග්ද්වයතානුද්ධිනාය වේ ... වැලි ශාක්‍ෂාහු අනෙකුදු තෙල ගාථා වදළහ:

732 ජාතිමරණසංසාරං යෙ වජ්ජති පුනපුනං,
ඉත්ථාචඤ්ඤාථාභාවං අවිජ්ජායෙව සා ගති.

733 අවිජ්ජා භයං මහාමොහො යෙනිදං සංසිතං චිරං,
විජ්ජාගතාව යෙ සඤ්ඤානාගච්ඡන්ති¹ පුනඛ්ඛවන්ති.

සියා අඤ්ඤානි -පෙ- කථංඤා සියා: යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සඛං. සඛාරපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා, සඛාරානංචෙව අසෙස වීරාගනීරොධා නස්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං සමො -පෙ- අථාපරං එතදවොච සත්ථා:

734 යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සඛං. සඛාරපච්චයා,
සඛාරානං තීරොධෙන නස්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති.

735 එතමාදීනවං ඤ්ඤා දුක්ඛං සඛාරපච්චයා,
සඛංසඛාරසමථා සඤ්ඤාය උපරොධනා,
එවං දුක්ඛක්ඛයො හොති එතං ඤ්ඤා යථාතථං.

736 සමමද්දසා වෙදගුණො සමමද්දඤ්ඤාය පණ්ඩිතා,
අභිභුයා මාරසංයොගං නාගච්ඡන්ති පුනඛ්ඛවන්ති.

සියා අඤ්ඤානි -පෙ- කථංඤා සියා: යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සඛං. විඤ්ඤාණපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා, විඤ්ඤාණස්ස චෙව අසෙසවීරාගනීරොධා නස්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං සමො -පෙ- අථාපරං එතදවොච සත්ථා:

737 යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සඛං. විඤ්ඤාණපච්චයා,
විඤ්ඤාණස්ස තීරොධෙන නස්ථි දුක්ඛස්ස සමහවො.

1. නමෙ ගච්ඡන්ති පුනඛ්ඛවං මරසං.

732. යම් කෙනෙක් (ස්කන්ධනිර්වාණී නම් වූ) ජාතියට ද ස්කන්ධහෙද නම් වූ මරණයට ද ස්කන්ධපරිභාවී නම් වූ සංසාරයට ද ප්‍රනසුනා යෙන් නම්, මෙ මනුෂ්‍යභාවයට හා අවශේෂ නිකායභාවයට ද යෙන් නම්, ඒ අවිද්‍යාව ගේ ම ප්‍රත්‍යයභාවය යි.

733. යම් මෝහයක් කරණකොටදගණ මෙ වර්තදුඛය බොහෝ කලක් වළඳනා ලද, මෙ මොහය මැ අවිද්‍යා යි. අර්හත්වමාභිපිද්‍යායෙන් යම් සත්ත්ව කෙනෙක් කෙලෙස් ජිනිවිද ග්‍රියානු නම්, ඔහු පුනර්භවයට නො එත්.

අන්‍ය වූ ද පයඝායෙකින් ... වන්නේ ද? යි...කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් කිසි වර්තදුඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් ත්‍රිවිධාභිසංස්කාර-ප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුදඹනායෙක. සංස්කාරයන්ගේ ම අශේෂවිරාගනිරොධයෙන් වර්තදුඛයාගේ සමභවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපස්සනා යි. මෙසේ මනාකොට ... වැලි අන්‍ය වූත් තෙල ගාථා ශාස්තෘහු වදලහ:

734. යම් කිසි සසරදුකෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් සංස්කාරප්‍රත්‍යය යෙන් වේ. සංස්කාරයන්ගේ නිරොධහේතුවෙන් දුඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැ යි.

735. සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් වර්තදුඛ වෙයි යන තෙල ආදීනව දන මාභිඤ්ඤායෙන් සඵසංස්කාරයන්ගේ ශමථයෙන් ද මාභිඤ්ඤායෙන් ම කාමසඤ්ඤිතගේ උපරොධනායෙන් ද මෙසේ දුඛක්ෂය වේ යයි තෙල දුඛක්ෂය අවිපරිත කොට දන,

736. සමාග්දඹන ඇති අර්හත්වමාභිඤ්ඤාවෙදයට පත් පණ්ඩිතයෝ මනාකොට දන (ප්‍රේමමකවර්ණ සඛ්ඛාත) මාරසංයෝගය මැඩ පුනර්භවයට නො එත්.

අන්‍යපයඝායෙකිනුදු වේ ද? යි ... කියෙයිත් වේය යත්: යම් කිසි දුඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් (කර්මසභජාතාභිසංස්කාර) විඤ්ඤා ප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපස්සනායෙක. විඤ්ඤායාගේ මැ අශේෂවිරාගනිරොධයෙන් වර්තදුඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැ යි මෙ දෙවන අනුපස්සනා යි. මෙසේ මනාකොට ... වැලි ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ගාථා වදලහ:

737. යම් කිසි සසර දුකෙක් උපදනේ නම් එ හැම දුක් අභිසංස්කාර-විඤ්ඤාප්‍රත්‍යයෙනි. අභිසංස්කාරවිඤ්ඤායාගේ නිරොධහේතුවෙන් ම වර්තදුඛයාගේ සමභවයෙක් නැත.

738 එතමාදිනවං ඤාතො දුක්ඛං විඤ්ඤාණපච්චයා,
විඤ්ඤාණුපස්සමා භික්ඛු නිවජානො පරිනිබ්බුතො'ති.

පියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා පියා: යං කිංකථා දුක්ඛං සමෙහාති සබ්බං
එසසච්චයාති. අයමෙකානුපස්සනා, එසසංකමං කෙව අසෙසචිරාග
නිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපස්සනා. එවං සමමා -පෙ-
අපාපරං එතදවොච සසා:

739 තෙසං එසසපරෙතානං භවසොතානුසාරිනං,
කුමමග්ගපට්ඨනතානං ආරා සංයොජනකම්මයො.

740 යෙ ච එසං පරිඤ්ඤාය අඤ්ඤාය උපසමෙ රතා¹,
තෙ චෙ එසසාභිසමයා නිවජාතා පරිනිබ්බුතා'ති.

පියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා පියා: යං කිංකථා දුක්ඛං සමෙහාති
සබ්බං වෙදනාපච්චයාති අයමෙකානුපස්සනා, වෙදනානං කෙව අසෙස-
චිරාගනිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපස්සනා. එවං
සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සසා:

741 සුඛං වා යදි වා දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛං සහ
අජකිත්තකථා ඛණ්ඩා ව යං කිංකථා අත්ථි වෙදිතං.

742 එවං දුක්ඛන්ති ඤාතො මොසධම්මං පලොකිතං²
චුස්ස චුස්ස වයං පස්සං එවං තත්ථි විජානාති³
වෙදනානං ඛයා භික්ඛු නිවජානො පරිනිබ්බුතො'ති.

පියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා පියා: යං කිංකථා දුක්ඛං සමෙහාති
සබ්බං තණ්හාපච්චයාති අයමෙකානුපස්සනා, තණ්හාය කෙව අසෙස
චිරාගනිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපස්සනා. එවං
සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සසා:

1. අඤ්ඤානුපසමෙ - ම ඡ සං
3. විරජජ-පි මු 2

2. පලොකිතං ම ඡ සං.

738. සසරදුක් විඤනප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දූන අභිසංස්කාරවිඤනායාගේ ව්‍යපසමයෙන් තෘෂ්ණා රහිත මහණ ක්ලෙශපරිනිව්‍රාණයෙන් පිරිනිව්‍රියේ යි.

අත්‍ය පයඝායෙකිත්‍රුදු වෙදූ?යි ... කෙසේ වන්නේ දූ'යි යම් කිසි දුකෙක් උපදනේ නම් එහැම දුක් අභිසංස්කාරවිඤනසම්ප්‍රයුක්තස්පඨප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසංගායෙක. ස්පඨයාගේ මැ අශෙෂවීරාගනිරොධහෙතුවයෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසංගා යි. මෙසේ මනාකොට ... ශාඤ්ඤානු වැලි අනෙකුදු තෙල ශාථා වදළහ:

739. ස්පඨයෙන් මැටීරිය, තෘෂ්ණාසංඛ්‍යාග භවසෞතස (තෘෂ්ණාව) අනුව යන සුලු, කුමඟට පිළිපත් ඔවුනට සංයොජනක්ෂය දුරෙහි වේ.

740. යම් කෙනෙකුත් ස්පඨය ත්‍රිවිධපරිඤ වීසින් පිරිසිදු දූන අර්භත්මාභිඤනයෙන් පිළිවිදු දූන එලසමාපකති වීසින් නිව්‍රාණව්‍යපඟමයෙහි ඇලුනාහු නම් ස්පඨාභිසමයහෙතුවයෙන් ඔහු එකැකියෙන් තෘෂ්ණා රහිත වුවාහු ,කෙලෙස් පිරිනිව්‍රිතීන් පිරිනිවුනාහු යයි.

අත්‍යපයඝායෙකිත්‍රුදු වන්නේය ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් මැ කිසි පඤ්චස්කන්දදු:ඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් කර්මසම්ප්‍රයුක්ත වෙදනාප්‍රත්‍යයයෙන් වන්නේ ය යන මෙ එක් අනුපසංගායෙක. කර්මසම්ප්‍රයුක්ත වෙදනාවන්ගේ ම අශෙෂවීරාගනිරොධහෙතුවයෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැයි යන මෙ දෙවන අනුපසංගා යි. මෙසේ මැනැවින් ... ඉක්බිති ශාඤ්ඤානු අත්‍යවුත් තෙල ශාථා වදළහ:

741. සුඛ වු හෝ වැලින් දු:ඛ වු හෝ අදු:ඛාසුඛ වු හෝ ආධ්‍යාත්මික වෙවයි බාහිර වෙවයි යම් මැ කිසි වෙදයිතයෙක් ඇත් නම්,

742. තස්නා සැහැවි ඇති, ජාතීමරණයෙන් බිඳෙනසුලු මෙ හැම-වෙදයිතයෙක් ම දු:ඛකාරණ යයි දූන, උදයව්‍යයඤනයෙන් ස්පඨ කෙරෙමින්, අන්තයෙහි භඛ්‍යානුද්ධිතයෙන් ව්‍යය දක්වීන් මෙසේ එ වෙදයිතය දුකැයි දන්නේ ද, එ මහණ මාභිඤනයෙන් කර්මසම්ප්‍රයුක්ත වෙදනාවන්ගේ ක්ෂයයෙන් තෘෂ්ණා නැත්තේ පිරිනිවුනේ වේ යයි.

තවත් පයඝායෙකින් ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් මැ කිසි දුකෙක් සම්භත වේ නම්, එ හැම දුක් කර්මසමභාරතෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසංගායෙක. එ තෘෂ්ණාවගේ මැ අශෙෂවීරාගනිරොධයෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැ'යි යන මෙ දෙවන අනුපසංගා යි ... ඉක්බිති ශාඤ්ඤානු අත්‍ය වුත් තෙල ශාථා වදළහ:

743 තණ්හා දුක්ඛයො පුරිසො දීඤ්ඤාධාන සංසරං,
ඉඤ්ඤාචාඤ්ඤාචාභාවං සංසාරං නාතිවකතති.

744 එතමාදීනවං ඤාතො තණ්හාදුක්ඛස්ස සමභවං,
චිත්තණ්හා අනාදනො සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙති.

සීයා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤා සීයා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සබ්බං උපාදනපච්චයාති අයමෙකානුපසසනා. උපාදනානං කෙච්ච අසෙස-විරාගනිරොධා නස්සී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛයානුපසසනා. එවං සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සජා:

745 උපාදන පච්චයා භවො භූතො දුක්ඛං නිගච්ඡති,
ජාතස්ස මරණං හොති එසො දුක්ඛස්ස සමභවො.

746 තස්මා උපාදනක්ඛයා සමෙදඤ්ඤාය පණ්ඩිතා,
ජාතික්ඛයං අභිඤ්ඤාය නාගච්ඡන්ති පුත්තඛභවන්ති,¹

සීයා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤා සීයා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සබ්බං ආරම්භපච්චයාති අයමෙකානුපසසනා, ආරම්භානං කෙච්ච අසෙසවිරාගනිරොධා නස්සී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛයානු පසසනා. එවං සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සජා:

747 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සබ්බං ආරම්භපච්චයා,
ආරම්භානං නිරොධෙන නස්සී දුක්ඛස්ස සමභවො.

748 එතමාදීන වං ඤාතො ආරම්භපච්චයා,
සබ්බාරම්භං පච්ඡිත්තස්ස අනාරම්භවිමුක්ඛතො.²

749 උච්ඡින්නභවිතණ්හස්ස සත්තචිත්තස්ස භික්ඛුතො,
චිතීණ්ණො ජාතීසංසාරො නස්සී තස්ස පුත්තඛභවොති.

1. න ගච්ඡන්ති පුත්තඛභවං - මජ්ඣ. 2. අනාරම්භෙ විමුක්ඛන්තො - ඉන්ද්‍රිය

743. තෘෂ්ණා දෙවැනි කොට ඇති පුරුෂ දිගුකල් ව්‍යුති-උත්පසාදී විසින් සැරිසරන්නේ ඉහාත්මහාව අන්‍යාත්මහාව දෙකින් යුත් (ස්කන්ධ-පරිපාටි සංඛ්‍යාත) සංසාරය ඉක්මැ නො යෙයි.

744. තෘෂ්ණාව වර්තදුඛයාගේ සම්භවයට කාරණය යයි තෙල තෘෂ්ණාවගේ ආදීනව දැන විගත වූ තෘෂ්ණා ඇතියේ ආදන නැතියේ සෞතිමත් මහණ තික්ම යන්නේ යයි.

තවත් පයඝායෙකින් වන්නේ යයි ... කෙසේ වන්නේය යත්: යම් මැ කිසි වර්තදුඛයෙක් සම්භූත වේ නම්, එහැම කර්මසම්භාරඋපාදනප්‍රත්‍යය-යෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, උපාදනායන්ගේ මැ නිරවශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැ'යි යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මැනැවින් ... ඉක්බිති ශාක්‍යාහු අන්‍යවූත් තෙල ගාථා වදළහ:

745. උපාදනප්‍රත්‍යයෙන් විපාකභව වෙයි, සම්භූත වූයේ වර්ත-දුඛයට පැමිණෙයි, ජාතයාභව මරණ වෙයි, තෙල භවය දුඛයාගේ සම්භවකාරණ වේ.

746. එහෙයින් උපාදනායන්ගේ ක්ෂයයෙන් අනිත්‍යාදී විසින් මනා කොට දැන (නිච්ඡායසංඛ්‍යාත) ජාතික්ෂය විශිෂ්ටඥනයෙන් දැන, පුනර්භවයට නො එත් යි.

අන්‍යවූත් පයඝායෙකින් වන්නේය ... කියෙයිත් වේය යත්: යම් මැ කිසි දුකෙක් උපදනේ නම්, එ හැමදුක් කර්මසම්ප්‍රසක්තවිසම්ප්‍රත්‍යයෙන් වේ යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, ආරම්භසංඛ්‍යාත විසභ්‍යාගේ ම නිරවශෙෂ විරාග නිරොධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැයි යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මොනොවට ... ඉක්බිති ශාක්‍යාහු අන්‍යවූත් තෙල ගාථා වදළහ:

747. යම් මැ කිසි වර්තදුඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් ආරම්භප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි, ආරම්භප්‍රත්‍යයන්ගේ ම නිරොධයෙන් එ වර්තදුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැති.

748. ආරම්භප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා තෙල දුක ආදීනව යි දැන හැම ආරම්භයන් හැරපියා (නිච්ඡායසංඛ්‍යාත) අනාරම්භයෙහි මුක්ත වූ,

749. මගනැණින් උසුන් කළ භවතෘෂ්ණා ඇති කෙලෙස් සන්තිදුමෙන් සන්තුන් සිත්ඇති එ මහණභව පුනර්භව නැත. ජාතියංඛ්‍යාත සංසාරය නිරණය කෙළේ යි.

සියා අභෙදානුපි -පෙ- කරුණු සියා. යංකිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහානී සබ්බං ආහාරපච්චයානී අයමෙකානුපසසනා, ආහාරානං නෙව අසෙසථි-රාගනිරොධා නානී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපසසනා. එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

750 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහානී සබ්බං ආහාරපච්චයා,
ආහාරානං නිරොධෙන නානී දුක්ඛස්ස සමභවො.

751 එතමාදීනවං ඤජො දුක්ඛං ආහාරපච්චයා,
සබ්බාහාරං පරිඤ්ඤය සබ්බාහාරමනිස්සිතො.

752 ආරොග්ගං සම්මදඤ්ඤය ආසවානං පරික්ඛයා,
සබ්බියං මෙවී ධම්මධෙධා සභිං නොපෙති වෙදගුති.

සියා අභෙදානුපි -පෙ- කරුණු සියා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහානී සබ්බං ඉඤ්ජ්තපච්චයානී අයමෙකානුපසසනා, ඉඤ්ජ්තානං නෙව අසෙසථි-රාගනිරොධා නානී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපසසනා එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

753 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහානී සබ්බං ඉඤ්ජ්තපච්චයා,
ඉඤ්ජ්තානං නිරොධෙන නානී දුක්ඛස්ස සමභවො,

754 එතමාදීනවං ඤජො දුක්ඛං ඉඤ්ජ්තපච්චයා,
තස්මා හි ඵලං වොසසජ්ඣ සබ්බාගෙ උපරුක්ඛිය,
අනෙපො අදුපාදනො සතො භික්ඛු පටිබ්බපෙති.

සියා අභෙදානුපි -පෙ- කරුණු සියා: නිස්සිතස්ස වලිතං මොතිති අය මෙකානුපසසනා, අභිස්සිතො න වලනීති අයං දුතියානු පසසනා. එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

755 අනිසසිතො න වලනී නිසසිතො ව උපාදියං,
ඉත්ථාචඤ්ජරාභාවං සංසාරං නාතිවහ්නති.

අනාග පයඝායෙකිනුදු වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: යම් මෑ කිසි දුකෙක් උපදනේ නම්, එ හැම කර්මසම්ප්‍රයුක්ත ආභාරප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, ආභාරයන්ගේ ම අදෛශ විරාග නිරෝධයෙන් දු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... උක්ඛිති ඉංසාහු අනාගච්ඡන්තෙ ල ගාථා වදාළහ:

750. යම් මෑ කිසි දු:ඛයෙක් සම්භව වේ නම්, එ හැම ආභාරප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි, ආභාරයන්ගේ නිරෝධයෙන් දු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත.

751. ආභාරප්‍රත්‍යයයෙන් දු:ඛය වේ යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දන හැම ආභාරය පිරිසිඳ දන සඵභාර තෘෂ්ණා විසින් ඇසිරි නො කෙළේ වෙයි.

752. (නිඵාණසඛ්ඛාත) ආරෝග්‍යය මනාකොට දන ආසුචයන්ගේ පරික්ෂයයෙන් සිවුපස ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කොට සෙවුනේ සිවුසස්දහම්භි පිහිටියේ සිවුමගනැණට පැමිණියේ දෙව මනුෂ්‍යාදි සඛ්ඛාතවට නො යේ යයි.

අනෙකුදු පයඝායෙකින් වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: යම් මෑ කිසි දුකෙක් සම්භව වේ නම්, එ හැම දුක (තණ්හා මාන දිට්ඨි කම්ම කිලෙස) ඉඤ්ඤිතයන්ගේ ප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක. ඉඤ්ඤිතයන්ගේ මෑ අශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් දු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... එක්ඛිති ඉංසාහු අනෙකුදු තෙල ගාථා වදාළහ:

753. යම් මෑ කිසි දුකෙක් පාළ වේ නම්, එ හැම දුක ඉඤ්ඤිතප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි. ඉඤ්ඤිතයන්ගේ මෑ නිරෝධයෙන් දු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැති.

754. වර්තදු:ඛය ඉඤ්ඤිතප්‍රත්‍යයයෙන් වේ යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දන එහෙයින් මෑ තෘෂ්ණාසඛ්ඛාත එජාව හැරපියා කර්ම, කර්මසම්ප්‍රයුක්ත සංස්කාරයනුදු නිරුද්ධ කොට එජා රහිත වූයේ උපාදන නැතිගේ මහණ සෞඛමත් ව නික්මැගේ යයි.

අනෙකුදු පයඝායෙකින් වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: තෘෂ්ණාමානදෘෂ්ටි විසින් ස්කණ්ඩයන් ඇසිරි කළහට භයවලන වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, එසෙයින් ස්කණ්ඩයන් ඇසිරි නො කෙළේ නො සැලේ යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ...ඉක්ඛිති ඉංසාහු අනෙකුදු තෙල ගාථා වදාළහ:

755. අනිශ්චිතවූයේ නො සැලේ. නිශ්චිත ම උපාදන විසින් ස්කණ්ඩයන් ගන්තේ ඉභාත්මභාව, අනාගථාභාව සඛ්ඛාත සංසාරය ඉක්මැ නො වැටෙයි.

756 එතමාදීනවං ඤාතො නියසයෙසු මහබ්බයං,
අනියසිමො අනුපාදනො සතො හික්ඛු පරිබ්බජෙති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කප්ඤ්ඤා සියා: රුපෙහි හික්ඛවෙ ආරුප්පා¹
සත්තනරොති අයමෙකානුපස්සනා, ආරුප්පෙහි² නිරොධො සත්තනරොති අයං
දුතියානුපස්සනා. එවං සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සඤ්ඤා:

757 යෙ ව රුපුපගා සත්තා යෙ ව ආරුප්පවාසිනො³
නිරොධං අනුජානන්තා ආගන්තාරො පුනබ්බවං.

758 යෙ ව රුපෙ පරිඤ්ඤාය අරුපෙසු සුසංඝට්ඨිතා,
නිරොධෙ යෙ විමුච්චන්ති තෙ ජාන මච්චු භාසිතොති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කප්ඤ්ඤා සියා: යං හික්ඛවෙ සදෙවකස්ස
ලොකස්ස සමාරකස්ස සමුභමකස්ස සසාමඤ්ඤාභවණියා පජාය සදෙව
මනුස්සාය ඉදං සච්චන්ති උපනිජ්ඣාසිතං තද' මරියානං එතං මුසාති යථා
භූතං සමමසඤ්ඤාය සුද්ධං අයමෙකානුපස්සනා, යං හික්ඛවෙ සදෙවකස්ස
-පෙ- සදෙවමනුස්සාය ඉදං මුසාති උපනිජ්ඣාසිතං තදමරියානං එතං
සච්චන්ති යථාභූතං සමමසඤ්ඤාය සුද්ධං, අයං දුතියානුපස්සනා. එවං
සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සඤ්ඤා:

759 අනත්තනි අත්තමානිං පස්ස ලොකං සදෙවකං,
නිවිට්ඨං නාමරුපස්මිං ඉදං සච්චන්ති මඤ්ඤති.

760 යෙන යෙන හි මඤ්ඤන්ති තතො තං භොති අඤ්ඤපා.
තං හි තස්ස මුසා භොති මොසධම්මං හි ඉත්තරං.

1. අරුපා-මජ්ඣ.
2. අරුපෙහි-මජ්ඣ.

3. අරුපව්වාසිනො- ම.ජ.ස.

756. නිඃශ්‍රයන්හි මහත් භය වේ යන තෙල ආදීනවය දන අතිශ්‍රිත වූයේ උපාදාන නැතිකිරීමේ මහණ සිහි ඇතිකිරීමේ නික්මා යේ යි.

අන්තර්ගතයකින්ද වන්නේ ය ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, රූපභව කෙරෙන් නොහොත් රූපසමාපත්ති කෙරෙන් අරූපභවයේ නොහොත් අරූපසමාපත්ති ශාන්තකරවෙති යන මේ එක් අනුපසන්නායෙක, අරූපසමාපත්ති කෙරෙන් නිරොධය (නිව්ඤාන) ශාන්තකර වේ ය යන මේ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ගාථා වදාළහ:

757. යම් මෑ රූපොපභව සත්ත්වයෝත් යම් මෑ අරූපභවවොසී සත්ත්වයෝත් වෙන් නම් නිව්ඤානසංඛ්‍යාත නිරොධය නො දන්නාහු පුනර්භවයට එනසුලු වෙත්.

758. යම් කෙනෙක් රූපභවයන් පිරිසිදු දෑන අරූපසමාපත්තීන්හි මොනොවට පිහිටියාහු ද, යම් කෙනෙක් නිරොධයෙහිද මුක්තවෙත් ද, එ ජනයෝ ත්‍රිවිධමාරයන් හැරයන්නාහු වෙති යි.

අන්‍යපයඤායෙකින්ද... කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, යම් නාම රූපයෙක් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෝකය විසින්ද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් (ධූව ශුභ සුඛ ආත්ම වශයෙන්) “මේ සත්‍යය” යි දක්නාලද නම්, එ නාමරූපය බුද්ධාදී ආයඤායන් විසින් ‘තෙල මාෂායෙකැ’ යි සමාසක් ප්‍රඥවෙන් යථාභූත කොට දක්නාලද ය යන මේ එක් අනුපසන්නායෙක. මහණෙනි, යම් නිව්ඤානසංඛ්‍යාතයක් සදෙවක ... දෙවිමිනිසුන් ඇතුළු ප්‍රජාව විසින් “තෙල මාෂායෙකැ” යි දක්නාලද නම්, එ නිව්ඤාන ආයඤායන් විසින් “තෙල නිව්ඤාන සත්‍යය” යි යථාභූත කොට සමාසක් ප්‍රඥයෙන් මොනොවට දක්නාලද ය යන මේ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු තෙල අනෙක් ගාථා ද වදාළහ:

759. අනාත්ම වූ නාමරූපයෙහි තෘෂ්ණාදී විසින් බැසගත් සදෙවක ලෝකයා ආත්ම යන මාන ඇති (එහි) බලව ධූව ශුභාදී විසින් දක්මින් මේ සත්‍යය යි හඟනේ ය.

760. (රූප වෙදනායෙහි) යම් යම් මෑ අසුරෙකින් පාඨල්ජනයෝ තෘෂ්ණාදී විසින් හඟනාහු ද, ඒ නාමරූපය ඒ හැඟී අසුරින් අන්තර්ගත වෙයි, ඔහුගේ එ මඤ්ඤිතය මාෂා මෑ වෙයි. ඉන්වර වූ එ නාමරූපය නස්නා සැහැවී ඇති හෙයිනි.

761 අමොසධමං නිබ්බානං තදරියා සච්චතො වීදුං
තෙ වෙ සච්චාභීසමයා නිව්ඡානා පරිනිබ්බතාති.

සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙන සමමා අමයනානුපසන්නාති, ඉති වෙ භික්ඛවෙ පුද්දිතාරො අසසු, සියාතිසු වචනියා. කථංඤා සියා: යං භික්ඛවෙ සදෙවකසස -පෙ- සදෙවමනුසසාය ඉදං දුක්ඛනති උපනිජ්ඣායිතං තදමරියානං එතං දුක්ඛනති යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුද්දිධං අයමෙකානුපසන්නා, යං භික්ඛවෙ සදෙවකසස -පෙ- සදෙවමනුසසාය ඉදං දුක්ඛනති උපනිජ්ඣායිතං තදමරියානං එතං සුඛනති යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුද්දිධං, අයං දුතියානුපසන්නා.

එවං සමමා අමයනානුපසන්නො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමඤ්ඤා ආනාපිනො පභිතඤ්ඤා විහරතො දච්ඡතං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති. ඉදමවොව භගවා ඉදං චන්දා සුභතො අථාපරං එතදවොව සත්ථා:

762 රූපා සද්ද රසා ගන්ධා එසසා ධම්මොව කෙවලා,
ඉද්ධා කන්තා මනාපා ව යාවතජීති චුච්චති.

763 සදෙවකසස ලොකසස එතෙ වො සුඛසම්මතා,
යත් වෙ මෙ නිරුජ්ඣනති තං තෙසං දුක්ඛසම්මතං.

764 සුඛනති දිට්ඨමච්චියෙහි සකකායසසුපරොධනං,
පච්චනීකම්ඨදං භොති සබ්බලොකෙන පසුතං.

765 යං පථෙ සුඛතො ආහු තදරියා ආහු දුක්ඛතො,
යං පථෙ දුක්ඛතො ආහු තදරියා සුඛතො වීදුං.

761. ආයාඨියෝ නො නස්නා සැහැවී ඇති ඵ නිවණ සත්‍යවිසින් දත්භ, සත්‍යාවබොධයෙන් ඵ අරිහු ඵකාත්තයෙන් තෘෂ්ණා රහිත වුවාහු පිරිනිව්‍යාහු වෙති යි.

මහණෙනි, අන් පයඨායෙකිනුදු මනාකොට අවයතනානුපසන්නාව වන්නේ දැයි මෙසේ පුළුවුස්නාහු වෙත් නම්, වන්නේ යයි ඔහුට කිවයුතු වේ. කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, යම් මෑ සවැදැරුම් ඉෂ්ටාලඛනෙයක් සදෙවක ... දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් මෙ සුඛයෙකැයි දක්නාලද නම්, ඵ ආයාඨියන් විසින් තෙල දුකැයි තත්වු පරිදි සමාක්-ප්‍රඥයෙන් මොනොවට දක්නාලද ය යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක. මහණෙනි, යම් මෑ නිව්‍යාණයක් සදෙවක වූ ... දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් මෙ දුකැයි දක්නාලද නම්, ඵ ආයාඨියන් විසින් තෙල සුඛ යයි සමාක්ප්‍රඥයෙන් මොනොවට දක්නාලද ය යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි.

මහණෙනි, මෙසෙයින් මොනොවට අවයතනානුදර්ශී වැ අප්‍රමක්ඛ වැ කෙලෙස් තවන වැර ඇති වැ, ප්‍රහිතාත්ම වැ වසන මහණහට ඉහාත්ම භාවයෙහි මෑ අර්භත්වය හෝ උපාදිශේෂය ඇතිවත් මෑ අනාගාමීත්වය හෝ යි උභයශ්‍රාමණ්‍ය ඵලයන් අතුරෙන් අත්‍යතර ඵලයෙක් කැමැතිවිය යුතු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සුගත වූ ශායානන් වහන්සේ මෙය වදරා ඉක්බිති තෙල අත්‍ය වූ ගාථා ද වදළහ:

762. ඉෂ්ටවුත් ප්‍රියවුත් මනවධන්තාවුත් රූපයෝ ය ශබ්දයෝ ය රසයෝ ය ගන්ධයෝ ය ස්ප්‍ර්ෂ්චර්‍යයෝ ය ධර්මාලඛනෙයෝ ය යන යම්කාක් අනවශේෂ අරමුණු ඇතැයි කියනු ලැබේ ද,

763. සදේවක. ලෝකයා විසින් තෙල ආලඛනෙයෝ සුඛහ යි සමමත වෙත්. යම් මෑ නිව්‍යාණයෙක්හි තෙල ආලඛනෙයෝ නිරුද්ධ වෙත් නම්, ඵ නිව්‍යාණය ඔවුන් විසින් දුකැයි සමමත වේ.

764. සත්කාය සංඛ්‍යාත පඤ්චස්කන්ධයා ගේ නිරොධය (නිව්‍යාණය) සුඛ ය යි ආයාඨියන් විසින් දක්නා ලදී, නුවණින් දක්නවුන්ගේ මේ දැඹනය සියලු ලෝකයා හා ප්‍රත්‍යනීක (පිළිලොම) වෙයි.

765. අනායාඨි පෘථග්ජනයෝ යම් වඤ්ඤාකාමයක් සුඛවශයෙන් කිහු නම්, ඵ වඤ්ඤාකාමය ආයාඨියෝ දුක් විසින් දෙසුහ. යම් නිව්‍යාණයක් අත්‍ය-පෘථග්ජනයෝ දුක් විසින් කිහු නම්, ආයාඨියෝ ඵ ගිවන සුඛ විසින් දත්භ.

766 පසං ධම්මං දුරාඡානං සම්පවුලොකස් අවිදුසු,
නිවුත්තනං තමො හොති අඤ්ඤාතො අපසන්නං.

767 සතඤ්ඤා වීච්චං හොති ආලොකො පසන්නාමිච්ච,
සතනීකෙ න විජානන්ති මගා ධම්මස්ස'කොවිදු,

768 භවරාගපරෙතෙහි භවසොත්තානුසාරිහි,
මාරධෙය්‍යානුපනෙතෙහි නායං ධම්මො සුසම්බුධො.

769 කො නු අඤ්ඤානු මරියෙහි පදං සම්බුද්ධමරහති,
යං පදං සම්මදඤ්ඤය පරිනිබ්බන්ති අනාසවාති.

ඉදමචොච භගවා, අඤ්ඤානා තෙ හික්ඛු භගවතො භාසිතං අභි-
නන්දන්ති - ඉමස්මිං ධො පන චෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤාමානො සධ්ධිමත්තානාං
හික්ඛුනා අනුපාදය ආසවෙහි විතතාති විමුච්චිංසුති.

ද්වයතානුපසන්නා සුඤ්ඤාන නිධිතිං.

තස්සුද්දනං :

සම්මං උපධි අවිජ්ජා ච සම්බාර විඤ්ඤාණ පඤ්ඤාමං,
ඵසසවෙදනියා තණ්හා උපාදනාරම්භා ආහාරා;
ඤ්ඤාත්තං චලිතං රූපං සම්මං දුතෙඛන සොළසාති.

මහාවග්ගො තතිශො.

තස්සචග්ගොසුද්දනං :

පඛන්දා ච පධානඤ්ඤා සුභාසිතඤ්ඤා පුරලාසං.
මාසසුඤ්ඤා සහිතොච සෙලො සඌඌ ච වුච්චති,
වාසෙචොධාවාපි කොතාලි නාලොකා ද්වයතානුපසන්නා,
ද්වාදසෙනාති සුඤ්ඤාති මහාවග්ගොති වුච්චති.

766. ශ්‍රාවකයෙහි, දුර්විඤ්ජය වූ නිව්ඤ්ජධර්මය නැණැසින් දකිවූ, එ නිවන්හි අඤ්ජයෝ සමප්‍රමුඛ වෙත්. කුමක් හෙයිනැ යත්: අවිද්‍යායෙන් වැලැඳුණු ඇතිසැටිය නොදන්නවුන්ට අනුකාර වූ තමස වෙයි.

767. ප්‍රඥදඹ්නයෙන් දක්නාවූ සන්පුරුෂයන්ට ආලෝක සෙයින් නිව්ඤ්ජය විවෘත වෙයි. (තවපඤ්ඤකය හෝ ස්කන්ධයන් හෝ පිරිසිදු දත යුතුවන හෙයින්) තමා හමුයෙහි වූ ද නිව්ඤ්ජය මාග්ගිධර්මයෙහි අකොච්ච වූ මාග්ගික ජනයෝ නො දන්නාහ.

768-769. භවරාගයෙන් මධනාලද, භවසෞතස අනුව යන්නවුන් විසින් මෙ නිව්ඤ්ජධර්මය සුවසේ අවබෝධ කටහැකි නො වේ. යම් නිව්ඤ්ජපදයක් මාග්ගිකයන් දැන අනාසුට වූවාහු පිරිනිවෙත් නම් එ නිවන් පිය දැනගන්නට ඉන්ද්‍රියමක උර්තයට නොපැමිණි ආයතීයන් මුත් අන් කවරෙක් සමත් වේද යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්හ. වැලි මෙ වෙය්‍යාකරණය දෙසුනු ලබන් ම සැටක් පමණ මහණුන්ගේ සිත් උපදාන විසින් නො ගෙණ ආසුචයන්ගෙන් මිදුනාහ යි.

ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය නිමි.

එහි උද්දනය:

චතුසත්තය, උපධිය, අවිජ්ජාය, සඛ්ඛාරය, පස්වැනි විඤ්ඤණය, එසසය, වෙදනියය, තණ්හාය, උපදානය, ආරම්භය, ආහාරය, ඉඤ්ජිතය, චලිතය, රූපය, සවචය, දුක්ඛය යි මෙ සූත්‍රයෙහි විෂය සොලොසෙකි.

තුන්වැනි මහාවග්ගිය යි.

එ වග්ගියාගේ උද්දනය:

පබ්බජ්ජාසූත්‍රය, පධානසූත්‍රය, සුභාසිතසූත්‍රය, සුඤ්චිකභාරද්වාර්ථනට දෙසු පුරුලාසසූත්‍රය, මාසසූත්‍රය, සතියසූත්‍රය, සෙලසූත්‍රය, සඵලසූත්‍රය, වාසෙට්ඨසූත්‍රය, කොකාලිකසූත්‍රය, නාලකසූත්‍රය, ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය දැයි මෙ මහාවග්ගිය දෙලොස් සූත්‍රයෙකින් උපලක්ෂිතය.

4. අට්ඨකච්ඡෙහා

4 - 1

කාමසුතතං

- 770 කාමං කාමයමානසස්ස තස්ස චෙතං සමිජ්ඣති,
අඛා පිතිමනො හොති ලඛා මච්චො යදිච්ඡති.

- 771 තස්ස චෙ කාමයානසස්ස¹ ඡන්ද්‍රජාතස්ස ජන්තුනො,
තෙ කාමා පරිභායනති සප්‍රච්ඡේදොච රුප්පති.

- 772 යො කාමෙ පරිචජේති සප්පසෙඤච පදු සිරො,
සො'මං² විසත්තිකං ලොකෙ සතො සමතිච්ඡතති.

- 773 ඛෙත්තං චජ්ඣං තීරණ්ණං චා ගවාසං³ දුසපොරිසං.
ථීයො ඛජ්ඣු පුච්ඡකාමෙ යො නරො අනුගිජ්ඣති.

- 774 අබලා නං බලියනති මගුභෙත නං පරිසසයා,
තතො නං දුක්ඛමනෙති නාවං භික්ඛම්චොදකං.

- 775 තස්මා ජන්තු සදු සතො කාමාති පරිචජ්ජයෙ,
තෙ පභාය තරෙ ඔසං නාවං සිඤ්චාච⁴ පාරගුති.

කාමසුතතං නිට්ඨිතං.

1. කාමයමානසස්ස-සීලු 2.
2. සොඉම- සීලු 2.

3. ගවසස-චජසං.
4. සිඤ්චිතවා-සීලු 2.